

[Bernhard Baunsgaard.]

ning. Jeg vil gerne drøfte selve dette problem i skatteudvalget, men mener ikke, at dette forslag taget isoleret vil løse nogle af de problemer, der opstår i forbindelse med skatteudjævningen.

Investeringskonti for private i modsætning til investeringskonti for selskaber er et problem, der burde tages op af os ved en eller anden lejlighed, og nu har vi fået en lejlighed. Men jeg vil gøre opmærksom på, at dette virker aldeles ikke som en investeringskonto for private, for lovforslaget siger udtrykkelig, at i det øjeblik man hæver penge for at investere de penge, man har sat hen, så skal de beskattes.

Jeg tror i det hele taget, at mange af de tanker, der er nedlagt i dette lovforslag, fortjener overvejelse, men jeg tror ikke, at man har fundet den rigtige løsning på nogen af problemerne.

Lütken: I den nugældende skattelovgivning har vi en lov om investeringsfonds og en lov om etableringskonti. I hvert fald loven om investeringsfonds knytter sig tæt til afskrivningsloven, og dens formål er at muliggøre for selvstændige erhvervsdrivende, at de kan flytte deres afskrivninger frem i tiden mod senere, når aktiverne anskaffes, at give afkald på disse afskrivninger i samme omfang, som man tidligere har fået fradrag for dem ved henlæggelse til investeringsfond. Etableringskonti kan benyttes af lønmodtagere, således at fradraget i den skattepligtige indkomst sker før etableringen.

Det konservative folkeparti, som jo for tiden har vanskeligheder med at markere profilen, foreslår — formentlig i et forsøg på at vinde tabt terræn tilbage blandt borgerlige vælgere — at der skal indføres en nydannelse med investeringskonti, der også skal kunne benyttes af lønmodtagere. Det kunne tænkes, at man fra konservativ side havde erkendt, at lønmodtagere er stærkt disfavoriseret skattemæssigt i forhold til selvstændige erhvervsdrivende. Hvis dette

også ligger bag lovforslaget, må jeg lykønske med denne erkendelse, idet jeg er ganske enig i, at lønmodtagere på helt utilbørlig måde er sorteper i vort skattesystem. Desværre ligger løsningen af dette diskrimineringsproblem ikke i at etablere flere fradrag.

Det siges i den skriftlige fremsættelse af ordføreren for forslagsstillerne, hr. Hans Kjær, at lovforslaget først og fremmest skal ses som en stimulans til kapitaldannelse, og at det vil muliggøre skabelsen af nye arbejdspladser og sikre bestående — en målsætning, som vi i og for sig kunne tilslutte os. Nu hersker der megen tvivl om, hvorvidt forskellige skattebegunstigede opsparingsformer overhovedet medfører en nævneværdig forøgelse af opsparingen. Det er derfor tvivlsomt, om vi ved at gennemføre dette lovforslag opnår de virkninger, som er forslagets hovedsigte. I praksis sker der nok oftest det, at den forhåndenværende opsparring flyttes fra ikke-begunstiget til begunstiget opsparing. Det foreliggende lovforslag begunstiger visse opsparingsformer, der foretages i banker, spare- og andelskasser. Det vil formentlig umiddelbart gå ud over opsparingen i obligationer, aktier o. lign., og endvidere vil opsparing i form af andre bankindeståender blive overflyttet til investeringskonti. Endelig vil forslaget medføre, at en del skatteydere optager lån for at kunne opnå den skattelettelse, der her er tale om, for også det ville være en god forretning. Ordningen kræver jo ikke af den enkelte skatteyder, at han skal dokumentere, at han har en reel nettoopsparing.

Vil man effektivt fremme lysten til opsparing, er skattefiduser ikke vejen, men en effektiv bekæmpelse af inflationen, og det er en helt anden historie. Den foreslåede ordning er ikke som investeringsfondsordningerne tidsbegrænset. Derfor vil den formentlig blive benyttet også af selvstændige erhvervsdrivende. Ordningen indebærer jo i forhold til deres investeringsfonds en fordel, idet de normalt skal bruge deres investeringsfondshenlæggelser inden 12 år.

Den byrde, man påtager sig ved at be-